

Núm. de Protocol: 2000006/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000088/2016

SENTÈNCIA 43-2017

PARTS:

Apel·lant: Caixa Andorrana de Seguretat Social (CASS)

Representant: Sra. CMS

Advocat: Sr. AME

Apel·lat: Sr. MGT

Representant: Sr. JFC

Advocat: Sra. ICM

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET

M. I. Sra. Marie CONTE

Andorra la Vella, disset de maig de dos mil disset.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000006/2016**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La representació del Sr. MGT va interposar demanda contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en què sol·licitava que s'anul·lessin les resolucions d'aquest organisme de 21 d'octubre i 18 de desembre de 2015, per mitjà de les quals es va denegar la petició de pagament de la prestació econòmica per incapacitat temporal que havia presentat l'interessat.

La sentència de 19 de juliol de 2016 del Tribunal Unipersonal del Batlle ha estimat la demanda, anul·lant les resolucions impugnades, i ha declarat el dret de l'agent a ser reposat en situació d'incapacitat temporal a partir del 8 d'octubre de 2015.

2.- La Caixa Andorrana de Seguretat Social interposa recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència, ja que discrepa de la valoració de la prova pericial que ha realitzat la Batllia i considera que les patologies dorsolumbar i del turmell estaven estabilitzades el dia 8 d'octubre de 2015. A més, afirma que el fet de que l'agent fos sotmès a dues posteriors intervencions quirúrgiques no justifica la baixa mèdica a partir d'aquella data.

3.- La representació de l'agent s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi la sentència apel·lada. En primer lloc, afirma que les patologies que van donar lloc a la baixa presentada el 8 d'octubre de 2015 són diferents d'aquelles que havien justificat la situació d'incapacitat temporal anterior, que va acabar amb l'alta de 2 d'octubre de 2015. En segon lloc, que les noves patologies no estaven consolidades, com ho demostra que se li van practicar posteriorment dues intervencions quirúrgiques.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La qüestió discutida en aquest procés, que té per objecte examinar si resultava procedent la baixa mèdica sol·licitada per l'agent el 8 d'octubre de 2015, ha de ser resolta d'acord amb els criteris que resulten dels articles 143 i següents de la Llei de la seguretat social, que regulen les prestacions d'incapacitat temporal.

Com ha declarat una reiterada jurisprudència, d'aquesta regulació en resulta que l'abonament de les prestacions de salari es pot perllongar, en el cas de malalties de llarga durada, fins a un període total de tres anys, però sempre amb la perspectiva de què, durant aquest temps, l'assegurat pugui assolir el seu guariment o, en altre cas, mantenir l'estabilitat del seu estat de salut mitjançant un tractament adequat.

Per contra, quan es tracta de seqüeles consolidades, o fins i tot progressives, la Caixa Andorrana de Seguretat Social podrà acordar el cessament de les prestacions d'incapacitat temporal i el correlatiu reconeixement d'una invalidesa per malaltia quan l'interessat pateixi una

disminució de la capacitat de treball d'alemanys el 60%, tal i com ho disposa l'article 166 de la Llei de la seguretat social.

En conseqüència, la dada fonamental la constitueix el fet de que la patologia de l'interessat es trobi o no consolidada, ja que la persistència d'aquestes lesions consolidades no impedeix en sí mateixa l'alta mèdica, que podrà donar lloc a reprendre l'activitat laboral, o bé, quan procedeixi, al reconeixement d'una invalidesa.

Tercer.- En aquest cas, la resolució de les qüestions debatudes ha de partir de les següents consideracions:

a) Les resolucions impugnades de la CASS es van fonamentar exclusivament en que les patologies per les quals l'interessat sol·licitava la baixa mèdica eren les mateixes que ja havien donat lloc a una anterior incapacitat temporal, que havia acabat amb la declaració d'alta.

b) Aquesta motivació dels actes impugnats no resulta ajustada a dret, com es desprèn del dictamen pericial practicat en la instància, el qual es pronuncia clarament en el sentit de que les patologies no són les mateixes en un i altre cas, i que la baixa iniciada el 8 d'octubre de 2015 no té cap tipus de relació amb la baixa anterior, que es va iniciar el 15 d'octubre de 2014. En efecte, les primeres patologies que va presentar l'agent afectaven l'espatlla dreta i el colze esquerre, mentre que les actuals es refereixen al turmell dret i al raquis dorsolumbar.

c) Aquestes noves patologies van fer necessària la pràctica de dues noves intervencions quirúrgiques, que es van realitzar en els mesos de febrer i juny de 2016. Això posa en relleu, com es desprèn del breu lapse de temps transcorregut, que la situació que l'interessat presentava el mes d'octubre anterior no es trobava encara consolidada, sinó que tenia perspectives de tractament i de millora, com es desprèn de l'esmentat tractament quirúrgic.

d) Com ha declarat aquesta Sala en reiterades ocasions, en aplicació de l'article 47 de la Llei de la Jurisdicció administrativa i fiscal, encara que el peritatge és un element d'informació per als òrgans jurisdiccionals, que no tenen l'obligació de seguir el parer dels experts, resulta en tot cas un element de judici de particular importància, quan es tracta, com en aquest cas, d'aplicar criteris tècnics propis de la ciència mèdica. D'aquesta manera, el Tribunal pot tenir-lo en compte amb preferència a les conclusions d'altres facultatius, pel caràcter imparcial i contradictori d'aquest tipus de prova.

En el present supòsit, la sentència apel·lada s'ha basat en les conclusions del dictamen pericial, que posa en relleu la manca de consolidació de les lesions de l'interessat en la data del 8 d'octubre de 2015, per la qual cosa s'ha de considerar que la sentència troba el degut recolzament tècnic en el resultat d'aquell informe.

Per tot això, procedeix desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació i confirmar en els seus propis termes la sentència de la Batllia.

Quart.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades en aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència dictada el 19 de juliol de 2016 per la Secció Administrativa de la Batllia, la qual es confirma íntegrament.

Segon.- No fer un especial pronunciament sobre les costes causades.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.